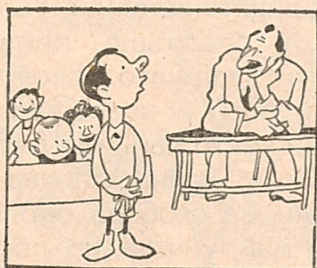

Ако се случи майката да умрѣ, малкото се осиновява отъ друга женска или мжжка маймуна. Тя се грижи за своето хранениче така, както се е грижила за него сжщинската му майка.

Майката защищава дѣцата си съ самоотверженостъ. Еднажъ ловци нападнали едно маймунско сѣмейство. Майката спасила едно отъ дѣцата си, като го отнела на друго отдалечено дърво. Въ това врѣме другото ѝ дѣте се опитало да се спаси съ бѣгъ, но било настигнато. Въ сжщото врѣме майката се спуснала върху дѣтего си, грабнала го и яростно се изправила срѣщу ловцитѣ. Тѣ насочили къмъ нея пушкитѣ. И щомъ тя разбрала, че загинва, вдигнала умолително ржцѣ нагорѣ, съ което е искала да отстрани убийствения куршумъ. Ловцитѣ се смилили надъ нея и не посмѣли да стрелятъ.

Единъ пжтешественикъ е успѣлъ да види съ далекогледъ какъ майкитѣ маймуни кжпятъ дѣцата си. Малкитѣ, както всички дѣца, се дърпали на страна, не искали да се миятъ, но майката не ги оставяла. Тя хващала маймунчето здраво, натопявала го въ водата, разтривала му гърба, козината, главата, лицето. И така хубаво го измивала и заглаждала, че много нечисти дѣца на хората могатъ да позавидятъ на изжпанитѣ маймунчета.

Добромирко.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Палавче; 2) Бѣбривостъ и любопитство; 3) Златна есенъ; 4) Рилскитѣ мѣнастирь; 5) Огладнѣхъ ли дѣдо хаджия; 6) На глава му ясно слѣнце грѣе; 7) Въ неприятелски ржце; 8) Изъ живота на маймунитѣ.

Редактори: Ст. Баджовъ, Д. Чолаковъ и Хр. Спасовски